

Égigérő

2010. HÚSVÉT

Ő Isten formájában lévén nem tekintette zsákmánynak, hogy egyenlő Istennel, hanem megüresítette önmagát, szolgai formát vett fel, emberekhez hasonlóvá lett, és magatartásában is embernek bizonyult, megalázta magát, és engedelmeskedett mindhalálig, mégpedig a kereszthalálig. Ezért fel is magasztalta őt Isten mindenek fölé, és azt a nevet adományozta neki, amely minden névnél nagyobb, hogy Jézus nevére minden térd meghajoljon, mennyieiké, földieké és földalattiaké, és minden nyelv vallja, hogy Jézus Krisztus Úr az Atya Isten dicsőségére.

[Filippi 2, 6-11]

Amikor a repülőgép elemelkedik a földtől, a magasság pillanatok alatt te leszel, a felhők feletti, a madár röpte feletti, a hófödte hegycsúcsok feletti magasság. S a mélység az, ahol az imént még bizton álltál...s ha a gép újból földet ér, a magasság ismét ott van a helyén, a felhők felett, a madarak röpte felett, a hófödte hegycsúcsok felett...s a mélység, melyet pillanatokkal elébb apró városok, tőhegynyi házak látásában bámultál, sehol sincs már.

Talán csak az évszázados, moha lepte kútnak mélyén, mely fölé hajolva azt sem látod, csillan-e a víz, s hosszú-hosszú másodperceket vársz, hogy koppan-e vagy csobban-e a kő...De az a vén varangyos béka, aki erre riadtan feltekint, a te helyzetednél csak az úszó bárányfelhőket látja magasabban abban a pillanatban.

Az artista a lengő kötélén a pillanat egyik részében odafent táncol, s a szívünk szinte hallhatóan dobban, a másik részében a trambulint közelíti, s a mélység itt most a biztonság: lelkünkben a megkönnyebbülés sóhaja... feszültség és oldódás másodpercenként...

(Folytatás a 2. oldalon)

(Folytatás az 1. oldalról)

Nemcsak a szemed előtt, a lelkedben is ott van a magasság és mélység, a minden erő és a teljes lemondás.

Zászlószínűre mázolt arcú, nemzeti színű lobogót tartó emberek...buzdító éneket zengő száj és szív...beláthatatlan magasság. S az ellenfél rúgja be a mindent eldöntő gólt. A másik oldal dübörgő örömeinekéből is kihallatszik a te oldalad mozdulatlan némasága...ahogy a hullámzó mozgást immár merev testek váltják fel, s a nemzeti színű arcokat elmázolják a kicsorduló könnyecseppek...beláthatatlan mélység.

Van egy élethelyzet, amikor fordítva történik minden. Egy nő átélheti, a férfi verejtékes homlokot törölhet, és szoríthat egy reszkető, elfáradt kezét. Minden fájdalom egyre inkább a mélység felé taszít...s mikor már az öntudat is alig-alig él, s az idő kiesik, s te mindent visszafordítanál, a legnagyobb mélységben, egy utolsó kiáltás végén hirtelen és hihetetlenül félragyog a legnagyobb, az elképzelhetetlen magasság: a magasba emelik az újszülöttet, s te semmire sem emlékszel, semmi sem fáj, mélység nincs már, csak elmondhatatlan magasság.

Valaki egyszer megjárta a legnagyobb mélységet, mert megüresítette önmagát, szolgálai formát vett fel, emberekhez lett hasonlónvá, megismerte a fájdalmat, megtapasztalta a szenvedést, és megalázta magát: meghalt a kereszten, és találkozott a legnagyobb mélységgel. Büntelenül a bűnösért megjárta a legnagyobb mélységet.

De Isten felmagasztalta őt mindenek fölé, hogy nevére minden térd meghajoljon, és úrnak vallja őt.

Mélység és magasság. Megaláztatás, felemeltetés. Bűnbánat és megbocsátás. Halál és feltámadás. Érted-e ezt?

Nem értem.

Nem értem, de megroggyan térdem a legnagyobb mélységet is ismerő, szenvedésünket magára vállaló, bűnöket megbocsátó magasság Istene előtt. Ámen.

Keczkó Szilvia

/Elhangzott a 2009. október 11-i zenés áhítaton./

A közelmúlt gyülekezeti alkalmairól

Néhány gondolat a 2010. évi révfülöpi találkozó (február 12-14.) kapcsán

Szubjektív beszámoló a teljesség igénye nélkül

Ahogy elmúlt a karácsony, már Révfülöp járt a fejemben, és gondolom még sokunknak. Évek óta a tél végét a révfülöpi gyülekezeti hétvége teszi elviselhetővé, hála Mihályi Zolinak. Ilyenkor az embernek már elege van a hidegből, a sötétből, sőt a hóból is (ezért a síelés szerelmesei bizonyára megneheztelnek), de ott lebeg előttünk az Ordass Lajos központ meghitt képe, ahol mindez nem számít, mert ígéretes, szép órák várnak ránk. Reméltük, idén is így lesz. Nem kellett csalódnunk.

Nem feladatom a program részletes ismertetése, hiszen aki ott volt, emlékszik, aki pedig nem, azt kár szomorítani. Ezúttal két jeles magyar evangélikus személyiségre emlékeztünk, Ferdinánd István teológiai tanárra és Sztéhlo Gábor lelkészre. Mindkettőjükre az igaz hit, s az ebből következő helyállás volt jellemző. Sajnálatosan keveset tudunk róluk és a hozzájuk hasonlókról. Én igyekeztem pótolni legalább utólag hiányaim egy részét és a világhálón rátaláltam Ferdinánd István írására a vallás és a filozófia kapcsolatáról (<http://home.claranet.de/koinonia/53koin04.html>). Mindenkinek ajánlom! Rövid, de nem könnyű olvasmány. Kiváló eleink példája fontos, mert bátorít és megnyugtat, hogy még a közelmúltban is voltak ilyen emberek. De nyugtalanná is tesz, hiszen felveti a kérdést: vajon mi tudunk csak egy kicsit is hasonlítani hozzájuk? Mindenesetre legalább eszünkbe jut, milyenek is kellene lennünk. Hallhattuk – s a filmvetítések során láthattuk is – ugyanakkor, hogy példamutató életük itt a földön nem nyert jutalmat. A filmek is mély benyomást gyakoroltak rám, és gondolom sokunkra; a homokbödögei idős testvérek szavait nem tudom, de nem is akarom elfelejteni.

Nagyon jó programpont volt a négy lelkész beszámolója arról, hogy milyenek is az evangélikusok. Nekem Keczkó Pali okfejtése tetszett legjobban az úrvacsoráról. E tekintetben sokszor hallhatjuk katolikus vagy református testvéreinktől, hogy az ő felfogásuk jobb vagy egyértelműbb. Lelkész úr világossá tette számomra, hogy nem így van. Sem a katolikus átváltoztatás tana, sem a református felfogás emlék jellege nem felel meg

(Folytatás a 4. oldalon)

2010. Húsvét

A közelmúlt gyülekezeti alkalmairól

(Folytatás a 3. oldalról)

annyira a meggyőződésnek, mint a „hitünk titka” kifejezés. Nem kell és nem is lehet mindent megmagyarázni. A hétvégét a meghitt börtelői (ötvened vasárnapja) istentisztelet zárta.

Ha mindenáron negatívumot is keresek, ahogy ezt a ma divatos SWOT (strengths, weaknesses, opportunities, threats – erősségek, gyengeségek, lehetőségek, fenyegetések) analízis megkívánja, nehéz a dolgom. Talán a vasárnap reggeli beszélgetés túlzó pesszimizmusát említhetem. Sokat beszéltünk egyházunk problémáiról, nehézségeiről, a fenyegető veszélyekről és keveset arról, hogy milyenek a lehetőségeink. Természetesen jó az, ha megbeszélhetjük, elmondhatjuk egymásnak problémáinkat, bajainkat, de úgy érzem, több optimizmusra van szükségünk. Erre pedig minden okunk megvan, hiszen mindannyian tudjuk, jövőre is megyünk Révfülöpre. Adja Isten, hogy úgy legyen!

Dr. Vidovszky István

Fiatal családok hétvégéje Balatonszárszón – február 26-28.

A gyülekezet életében sokadik alkalom, számunkra az első. Vihar, havas eső végig az úton, Máté ilyenkor szokásos kérdésével: „Biztos, hogy jó irányba megyünk?” Kihalt, sötét Balatonpart fogad, itt-ott fénylik csak egy-egy téliesített nyaraló ablaka. Mindegyiknél lelkes kiáltás „Megérkeztünk!”... aztán haladunk tovább, óvatosan kerülgetve a fényszóró előtt ugráló békákat. (A másnapi sétán sajnos kiderül, hogy nem mindegyik békát sikerült kikerülni...) Végre valahára oázisként tűnik fel a cél, a „fényárban” úszó Evangélikus Konferencia és Missziói Otthon.

Beesünk, lefényképeznek, vacsorázunk, szobát foglalunk. Innentől kezdve stressz, külvilág félretéve, csakis egymásnak és az előttünk álló két napnak örülünk!

Hamarosan kiderül, hogy a fényképezés a családi bemutatkozás nélkülözhetetlen kelléke, mely az esti áhítat előtt kapott helyett. Életnagyságúra kivetített képünk előtt mesélhetjük, mutogathatjuk, játszhatjuk el, kik vagyunk, s miről ismerszünk meg. Hálószobatitkokra is fény derül, pl. lelkész házaspárunk reggelei gyermekláb simogatással

A közelmúlt gyülekezeti alkalmairól

Este kifulladásig beszélgetés, játék és Andrásék jóvoltából forralt bor!

Máté visszaemlékezései: „A csocsó tetszett a legjobban. Nagyon sok gólt lőttem. És még a foci is, ott is sok gólt lőttem. A szobánk is nagyon jó volt. A mi ágyaink fönt voltak egy emeleten. Ott volt egy tetőablak, ahonnan látszott az egész Balaton. A parton hatalmas jégtáblák voltak, amikből hajókat építettünk. A jégtáblákon át totyogtak a hattyúk. Az udvaron lévő mászóka tetején pedig vicceket meséltünk egymásnak.”

Szombat délelőtt össznépi vetélkedő, délután korosztályos, körmérgőző foci bajnokság az iskola tornatermében (ennek folyományaként este szaunának álcázott „sebnyalogatás” a résztvevő apukáknak), majd bibliai gyermekvetélkedő Szilvi jóvoltából, melyet a kreatív Eta-műhely követ.

Ábel visszaemlékezései: „Én a foci, a kaja és a vetélkedők miatt mennék vissza legszívesebben. És a Balaton miatt. Egyszer belecsúsztam, de csak az egyik gumicsizmám ment tele vízzel.”

Hát igen, az étkezések pazar bőséggel jóllakattak mindenkit, a Balaton jege pedig vasárnap reggelre szőrén-szálán eltűnt. Ezen felbuzdulva Barni többször is igyekezett jet-ski-vé alakítani műanyag motorját, de valamelyik résen álló szülő mindig elkapta az utolsó pillanatban.

Szombat este azért akadt idő arra is, hogy komolyabb témáról váltsunk szót: gyermekeink hitbeli neveléséről, hitbeli fejlődésének szakaszairól. Gondolatébresztő beszélgetések alakultak ki, hisz ez, a hitben való nevelés a legtöbb, melyet abba a tarisznyába tehetünk, mellyel egykor majd útnak indítjuk őket önálló életükben. Ennek a tarisznyának kifogyhatatlannak kell lennie, mint ahogyan Teremtőnk szeretete is kifogyhatatlan irántunk.

Köszönjük a Szabi és Pali irányította szervezőcsapat lelkes, áldozatos munkáját, az Otthon munkatársainak vendégszeretetét és valamennyi résztvevő töretlen jókedvét!

Jövőre veletek ugyanitt!

Somogyi Laci, Rita, Máté és Ábel

A magasság és mélység liturgiája átélésének személyes élménye

A húsvét hajnali istentisztelet szolgálója és résztvevője vagyok a kezdetek óta, s hiszem, hogy ez nem csak egyéni élmény, hanem minden jelenlévőre sugárzik ennek a liturgiának a nagyszerűsége. A sötétségből felkelő nap, de valamennyi liturgiai elem is támogatja a legnagyobb, földi ésszel sehogy föl nem fogható misztériumot, Krisztus feltámadásának átélését. Mindezt oly módon, hogy a jelképek, sokaságuk mellett is szolgálai maradnak, s nem emelkednek tartalom, az üzenet fölé.

Az idei böjti időszakban is sokszor hallhattuk az intést a „jó” böjtről, amelyben a liturgia, a keret, vagyis a test böjtje nem lesz önmagáért való, hanem a jó böjt a lélek felkészítésére is koncentrálni. A lelki fölkészülést követően húsvét hajnalán a tanítványi közösség bensőségességével ülünk le együtt az istentisztelethez kapcsolódóan a reggelihez. Minden pátoz nélkül írhatom, hogy egész különleges hangulata van ennek a reggeli agapénak, mert akik együtt jártuk végig az utat az ószövetségi történetek felidőzésétől a feltámadásig, együtt éljük át a felfoghatatlan megértésének élményét. Ez a megértés pedig már csak hit által lehetséges, így a reggel asztalhoz ülő közösség akaratlanul is hitközösséggé formálódik. A fizikális lassú ébredés képezi le a közös lelki ébredést, az átélés után a fölfogást, így eszmélünk rá lassan arra, hogy mi történt velünk az elmúlt órában: az ígéret beteljesült, s így vált az emberi tragédia, a halál, mérhetetlen örömmé. Ahogy az istentisztelet végén a templomtérből lemegyünk a gyülekezeti terembe, még, mint egy korai ébredésnél, eleinte csak halkán váltunk néhány szót, mintha még épp zavarnánk valakit. De ahogy a reggelre ráeszmél a test, és ahogy hitet kap a lélek, úgy nyerünk egyre nagyobb bátorságot, és merészkedünk egyre közelebb az illatával hívogató sonkás tálakhoz. Így jutunk el együtt egy tanítványi atmoszférájú közösségként a mélységből a magasságba.

Borókay Réka

A Nagyhét részletes liturgiája a következő oldalakon

A nagyhét liturgiája

Gyülekezetünk húsvétra való készülését szeretnénk segíteni azzal, hogy idén – kicsit más oldalról megközelítve – újra szólunk a nagyhét liturgiájában rejlő gazdag tartalomról. Azért, hogy segítsük az elmélyült ünneplést, a megszokott istentiszteleteken kívül **nagyszerdán este LAMENTÁCIÓS, húsvétvasárnap hajnalban pedig FELTÁMADÁSI ISTENTISZTELETET is tartunk.**

Most elsősorban a liturgia ősi szimbólumait szeretnénk bemutatni. Ezért szükséges, hogy előre figyelmeztessünk: az alábbi – a teljes gazdagsághoz képest vázlatos – gondolatmenet követéséhez nagy odafigyelésre van szükség. Ha ezt sikerül magunkban megteremteni, összehasonlíthatatlanul gazdagabb lesz nagyheti és húsvéti ünneplésünk. Evangélikus egyházunk fontos szerepet tulajdonít az igehirdetés értelemmel való felfogásának. Ez önmagában jó dolog, de az idők folyamán azt a nem szerencsés következményt is magával hozta, hogy a szimbolikus cselekmények, a csak hit által megragadható dolgok háttérbe kerültek. Életformánk is nehezen teszi lehetővé az elmélyülést és a csöndet, meg valamennyire el is vesztettük a misztikus dolgok érzékelésének képességét. Pedig éppen a nagyhét olyan időszak, amelynek üzenetét enélkül csak igen töredékesen érzékelhetjük.

A nagyhét **VIRÁGVASÁRNAP** ünnepével kezdődik. Húsvét hajnalának dicsőséges fényéből már most kapunk néhány aranyló sugarat: *„Hozsánna a Dávid Fiának! Áldott, aki jön az Úr nevében! Hozsánna a magasságban.” (Mt 21,9)* A virágvasárnapi bevonulás kifejezi, hogy onnan, ahol vagyunk: az élet sűrűjéből, hétköznapijaink taposómalmából indulva egyre közeledünk Jeruzsálem felé. Ebben a vonulásban benne van Jézus egész földi élete.

A nagyhét utolsó három napját, nagycsütörtököt, nagypénteket és nagyszombatot (hozzászámítva a húsvéti vigíliát is) összefoglaló névvel *Szent Háromnapnak* nevezzük. Egyetlen egységről van szó, mindegyik napon a húsvéti misztériumot ünnepeljük, más-más oldalról megközelítve.

nagycsütörtök tartalma nem merül ki a utolsó vacsorának, az úrvacsora alapításának megünneplésében. Egyebek mellett a bűnbocsánat eminens

napja is volt az egyházban, mert nagycsütörtök ad értelmet nagypénteknek. Az utolsó vacsorán és a Gecsemáné-kertben már mindaz végbement Jézus lelkében, ami nagypénteken testében is kinyilvánult.

A **NAGYCSÜTÖRTÖKI ISTENTISZTELETHEZ** hozzátartozik a lábmosás szertartása, amelyet maga Jézus rendelt el (Jn 13,14–15). Nem csupán emberi szolgálattelvéésre adott példa vagy erkölcsi tanítás az alázatról, hanem reveláció: az Atya kinyilatkoztatása. Jézus ugyanis az Úr, aki önként vállalja a szolga szerepét, meghatározva ezzel az Egyház küldetését is.

A másik szertartás, amelyet az istentisztelet után végeznek, az oltárfosztás és oltármosás. A templom oltáráról elviszik annak felszerelését, majd borral megmossák, miközben a szenvedő Messiásról szóló 22. zsolnárt olvassák vagy éneklük: „*Megosztznak ruháimon, és köntösömrre sorsot vetnek.*” Ez valóban felidézi a szenvedő Messiás alakját, de úgy is felfoghatjuk, mint egy sajátos halotti szertartást: az oltár megfosztása a gyász jele, megkenése pedig a halott testnek járó végtisztesség megadása.

NAGYPÉNTEK titka egy mondatban így foglalható össze: „*Saját fiát nem kímélte az Isten, hanem értünk mindnyájunkért kínhalálra adta.*” E látszólagos kegyetlenség mögött az áll, hogy Jézus Krisztusnak mint második isteni személynek, örökkévaló Fiúnak az Atyával való kapcsolatában nincs helye irgalomnak, mert két egyenrangú, sőt egylényegű személyről van szó, akik között csak kölcsönös és végtelen fokú szeretet van, maga a Szentlélek. Bár Jézus nem vétkezett, magára vette a bűnt, ezért benne részesültünk Isten irgalmában, amikor az Atya – nem az utolsó pillanatban, hanem az utolsó pillanat után közbelépve – húsvét hajnalán feltámasztotta, és testi valójában megdicsőítette. A kereszten függő Jézus pontosan középen van az ég és föld között. Felülről, Isten oldaláról nézve az emberiség tökéletes hódolatát mutatja be, alulról, a mi szemszögünkből nézve pedig Isten végtelen irgalmát hozza el és osztja szét nekünk.

Nagypéntek kiemelt liturgikus alkalma a passióolvasás. Az ősi rend szerint ilyenkor János evangéliuma kerül sorra. Lehetőségünk van arra is, hogy énekeskönyvünk K rendje szerint tartsuk a passióolvasást, amelyben odaillő énekversek tagolják az evangéliumi történetet.

NAGYSZOMBAT egy új korszak, a végső idők kezdete. Nagypéntek és húsvétvasárnap között kell lennie valaminek, ami fenntartja a hitbeli folyamatosságot a földön járó Jézus és a megdicsőült Krisztus között. Ez

az összekötő kapocs pedig nem más, mint Mária hite, amelyben János is részesül. Mária hitében éppen az a csodálatos, hogy van benne homály, hogy sok mindent nem ért (mint ahogy az angyali üdvözléskor sem), mégis e minimális kézzelfogható alap ellenére a hit maximumát nyújtja: tökéletesen aláveti magát annak, amit Isten tenni készül, mert hite nem arra épül, amit szemével lát, hanem a csalatkozhatatlan isteni ígéretekre. Jézus azért szállt le a poklokra, hogy kiemelje a bűnös embert léte értelmetlenségéből, és magával vigye oda, ahol istenségében öröktől fogva van. Az Istennel való közösséget elvitte oda is, ahol addig az elhagyatottság és a reménytelenség uralkodott.

Mindhárom nap előestéjéhez hozzátartozik a lamentációs istentisztelet. Ez egy éjszakai imaóra, ahol *Jeremiás siralmi* hangzanak el díszes, énekelt formában. A népét és a szent várost sirató próféta végső soron a bűnbeesett emberiség összeomlása felett sír. De siratja Jézust is, akire az Úr mindezt a bűnt ráhelyezte.

A virrasztás a hűség és állhatatosság kifejezése az élő Isten iránt, ezét alapvető evangéliumi magatartás. Az eredetileg virrasztó zsolozsma megtartotta jellegzetes tétéleit: kezdő ének után következik a zoltározós szakasz, ahol általában a 22. zoltárt éneklik, mely próféciaként szorosan kötődik a nagyheti eseményekhez. Ezután hangzanak el a „siralmak”, a virrasztó zsolozsma három olvasmányaként. Különlegesen drámaivá teszi az alkalmat a templom fényeinek és az oltáron égő tizenöt gyertyának fokozatos eloltása: ezek a tizenkét tanítványt, valamint Máriát és Mária Magdolnát jelképezik; az utolsó, égve maradt gyertya pedig Jézus Krisztust szimbolizálja. A teljes sötétségben fölhangzik a könyörgés, a „gyermekes kyriéje” (Kyrie puerorum), majd a szertartást a Dicsőítünk, Krisztus, aki szenvedtél kezdetű népének zárja.

A HÚSVÉTI VIGÍLIA négy fő részből áll: a fény ünnepéből (lucernárium), igeliturgiából (olvasmányok és húsvéti igehirdetés), a keresztelés szertartásából, valamint az eucharisztia ünnepléséből.

Éjszaka van. A sötétség nem csupán a bűnös, megváltatlan állapot képe, hanem még mélyebben a nemlétezésé. Ezért az Egyház most is, mikor Krisztusnak a Lélek erejében való feltámasztását készül megünnepelni, Istenhez mint Teremtőhöz fordul.

A virrasztás a teljes sötétségben elhangzó ószövetségi olvasmányokkal kezdődik: a teremtés, a kivonulás, az özönvíz képei sorakoznak föl előttünk.

„*Én vagyok a világ Világossága*” – mondja Jézus. A fény magát a feltámadott Krisztust jelenti. A Világosságot ünnepeljük, aki bevilágítja a bűnös világ sötétségét. A feltámadás az éjszaka csöndjében történt, nem volt más tanúja, csak az Isten. Mégis, a liturgia szemléletessé kívánja tenni ezt a pillanatot a láng fellobbantásával a parázsból. A pogány világ szakrális hagyatékában is szerepel a tűz tisztelete, különösen az új tűz é tavasz felé. Az Egyház ennek az ősi szokásnak adott új, krisztológiai értelmet a húsvét hajnali tűzszenteléssel. A kovakő, amelyből tüzet csiholnak, a Kősziklát, Krisztust jelenti, a tűz pedig a Szentlelket.

A lucernárium csúcspontja kétségkívül a kereszténység egyik legrégebbi, a húsvéti gyertyát megáldó dicsérete, az *Exultet*. Míg a nagyhét három napján a gyertyák eloltása, a sötétség volt a legfontosabb mozzanat, ezen az éjszakán a sötétségből megyünk a világosság felé: a fényt a húsvéti gyertyáról szétosztva ünnepeljük Krisztusban születő új életünket.

Kereszttségünkről is megemlékezünk. Az elmúlt évszázadok keresztényei ezen az éjszakán keresztelték meg a közösségbe lépő új tagokat – akik a keresztelődencében megmerítkezve, mintegy az „anyaméhből” kijöve születtek újjá –, és az új élet jelképeként tiszta fehér ruhába bújtatták őket. Tűz és víz találkozik tehát ezen a hajnalon.

A húsvéti prédikáció után az istentisztelet csúcspontja, az úrvacsorai közösség következik, melyen a különleges előzmények után nem mindennapi örömmel vehetünk részt.

Bár virrasztás nélkül, de a lamentáció és a húsvét hajnali istentisztelet is tartalmazza a fentebb felsorolt fontos alkotóelemeket

Kívánom, hogy valóság legyen, ami a virágvasárnapi himnuszban áll: Dicsőség és dicséret tenéked, megváltó Királyunk, kinek gyermeki szép sereg monda ékes éneket.

Ecsedi Zsuzsa

Barsi Balázs–Dobszay László, „Íme, most fölme gyünk Jeruzsálembe”
(Márton Áron Kiadó, Budapest, 2001) alapján.

Hívogató

Családi istentisztelet gyülekezetünkben

Ősz óta új formában működik gyülekezetünkben a családi istentisztelet. Minden hónap első vasárnapján, a hagyományos istentiszteletet követően, ¼ 12-12-ig kerül sor ezekre az alkalmakra. (Sem a későn kelőknek, sem korán ebédelőknek nem lehet akadály.)

Szilvi, Pali és Zsuzsa közösen szolgálnak ezeken a vasárnapokon. Hiába, óvodás és kisiskolás korú gyermekek figyelmét lekötni ¾ órán keresztül nem kis feladat - itt mindenkire szükség van. Szilvi a gyerekekkel közösen fejti meg, bontja ki a bibliai üzenet tartalmát egy kis játékkal, beszélgetéssel vagy vetítéssel. Ezenkívül minden alkalommal egy család (szülők és gyerekek együtt) segítik a szolgálatot igeolvasással, imádsággal. A gyerekek (de legalábbis a mieink biztosan) szívesen jönnek ezekre az alkalmakra, amely valamivel több, mint egy bibliaköri foglalkozás, hiszen templomban zajlik, liturgiával – tehát valódi istentisztelet. A szülő pedig nyugodt lehet, hogy nem kell szembesülnie a kérdéssel: mikor lesz már vége?

Minden kisgyermekes családot szeretettel várunk a legközelebbi családi istentiszteleten!

Borókay Rita

Megjegyezzük, hogy április első vasárnapja éppen Húsvét ünnepe, amelyre tekintettel családi istentiszteletet nem tartunk. A gyerekekről azonban az ünnepen sem feledkezünk meg, hiszen a 10 órás istentisztelet alatt Jalsoviczky Nóra vezetésével gyermekfoglalkozást tartunk. A legközelebbi családi istentisztelet időpontja május 2. vasárnap 11.15. óra. /A szerk./

Az SZJA egyik 1 %-a felajánlható a

**Budahegyvidéki Evangélikus Templomépítési Alapítvány
adószám 18077397-1-43,**

a másik 1 %-a pedig a

Magyarországi Evangélikus Egyház; technikai szám: 0035
részére.

(Mint tudjuk, ez nem jelent a felajánlónak anyagi terhet.)

XII. kerületi közérdekű információk

Házi gondozás, otthoni betegellátás

Az utóbbi időben gyülekezetünkben többen fordultak hozzánk azzal a kéréssel, hogy megbetegedett családtagjuk gondozásában, ápolásában segítséget kérjenek. Az önkormányzatnál tartott éveleji lelkesi értekezleten Pokorni Zoltán polgármester úr felhívta figyelmünket a XII. kerületben működő segítő szolgáltatásokra. Újságunkban ezt szeretnénk olvasóink elé tárni, s az Otthoni Szakápolási Szolgálat, a Könyvet házhoz! szolgáltatásokra, valamint a Hegyvidéki Gondozási Központ nyújtotta lehetőségekre felhívva a figyelmet!

Hegyvidéki Gondozási Központ

Tavaly a kerület 3 önálló gondozási központja egyesült és Hegyvidéki Egyesített Gondozási Központ néven, egy intézményként működik tovább. A Központ rendszeres kulturális és szórakoztató programokkal várja az érdeklődőket. Az Idősek Klubja lehetőséget nyújt a nyugdíjasok egészséges benntartózkodására, melynek során biztosított a napközbeni étkezés is. A rendszeres kulturális programok mellett a Központ segítséget kíván nyújtani a személyes ügyek intézésében is.

Az önmaguk ellátására már nem képes idősök házi gondozást vehetnek igénybe. Akik pedig naponta legalább egyszeri meleg étkezésről önmaguknak tartósan vagy átmeneti jelleggel nem képesek gondoskodni, szociális étkeztetést vehetnek igénybe.

Otthoni Szakápolási Szolgálat

Helye: 1126 Budapest, Fodor u 2/c.

Tel: 355-2183

Otthoni betegellátás: hétfőtől-péntekig: 8.00-16.00 óráig

Könyvet házhoz!

A Fővárosi Szabó Ervin Könyvtár vállalja idős és beteg – mozgáskorlátozott, lakáshoz kötött – emberek számára könyvtári dokumentumok, valamint ezek használatát segítő eszközök házhoz szállítását. A szolgáltatás sikerét mutatja, hogy az elmúlt négy évben hétszeresére nőtt a szolgáltatást igénylők száma.

A lakossági igényeket az idős, kerületi polgárok jelezhetik a FSZEK kerületi könyvtárában személyesen (Ugocsa utca 10.), telefonon (225-1228) vagy e-mailben (fszek1201@fszek.hu), illetve a Hegyvidéki Egyesített Gondozási Központban (1126 Budapest, Kiss János altábornagy utca 33/b), de jelezhetik személyesen a szociális gondozóknak is.

Beharangozó

Gyülekezeti kirándulások 2010-ben

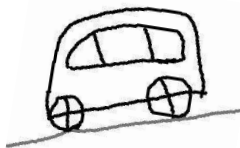
Egynapos buszos kirándulás

Időpont: 2010. május 29. (szombat)

Tervezett útvonal: Esztergom-Párkány-Visegrád-Szentendre. A kirándulás teljes programja még alakulóban van. Az előző évben elmaradt a programból a párkányi híd megtekintése, ezért tervezzük, hogy átkelünk a Mária Valéria hídon, s a túlpartról gyönyörködünk a Bazilika látványában. Visszatérve belülről is megnézzük a Bazilikát, valamint megtekintjük a Keresztyén Múzeumot. Esztergomban egy kisvendéglőben ebédelünk, ahonnan hazafelé vesszük az irányt. Útközben Visegrádon tervezünk megállni, ahol megnézzük a Királyi Palotát, valamint igény szerint a Fellegvárba is fel lehet menni. Utolsó állomásként a pár éve épített szentendrei evangélikus templomot néznénk meg. A kirándulás **várható költsége** 2000 Ft, amely tartalmazza az ebédet, útiköltséget és a belépőket.

Jelentkezés: Özvegné Piroskánál, személyesen a lelkészi hivatalban, vagy telefonon. (t: 224-0640; mobil: 30-432-9593)

Jelentkezési határidő: április 25.

Társasutazás Vajdaságba

Időpont: 2010. július 14-18.

Tervezett program: A tervek szerint Zentán szállunk meg, s innen csillagtúra szerűen járjuk be a Vajdaságot. Tervezzük Belgrád, Újvidék, Szabadka, Nagybecskerek (Zrenjanin), Kanizsa, Titel (ahol a Tisza a Dunába folyik) bejárását.

A kirándulás **várható költsége** kb. 50.000 Ft, amely tartalmazza az útiköltséget és a szállást. Az esetleges belépők árát ez az összeg nem tartalmazza.

Előzetes jelentkezés április 15-ig Özvegné Piroskánál személyesen a lelkészi hivatalban, vagy telefonon (224-0640; mobil: 30-432-9593)

Állandó gyülekezeti alkalmaink

Istentiszteletek:

Vasárnap **10.00** órakor úrvacsorával
Családi istentisztelet a hónap első
vasárnapján **11.15**-kor

Budakeszin a gyülekezeti házban
(Fő út 155.): vasárnap és az egyházi
ünnepeken **9.30** órakor. (a hónap 2.
vasárnapján családi, a 3. vasárnapon
úrvacsorával)

Gyermek bibliakör:

Vasárnap, az istentisztelettel
párhuzamosan (**Budakeszin** is)

Bibliórák:

Kedden 18.30 órakor (gyülekezeti)
Csütörtökön 10.00 órakor (gyülekezeti)
Hó első csütörtökén 18.00 órakor
(közégeneráció)

Imaóra: kedden 20.00 órakor

Budakeszin a gyülekezeti házban:
fiatal felnőtteknek és a
középnemzedéknek dr. Fabiny Tiborral
előre egyeztetett időpontban.
Minden hó 2. szerdán 14.30 h-tól
idősek bibliájára Kőszeghy Tamásné
vezetésével.

Hittanórák:

Hétfőn 16.30 órakor gyülekezetünkben;
Kedd 13.15 órakor—Zugligeti Ált. Isk.
(2-4. o.) - 401. terem
Csütörtök 10.00 órakor—Pannónia Sacra
Katolikus Ált. iskolában (2-3. o.)

Konfirmációi előkészítés:

Pénteken 16.30 órakor

Ifjúsági és fiatal felnőtt órák:

Csütörtökön (*kéthetente*) 19.30 órakor
fiatal felnőttek bibliaórája családoknál
Pénteken (*hetente*)

18.00 órakor a konfirmált ifjúságnak
és a középiskolás korosztálynak.

Baba-mama kör

Minden hónap 1. és 3. szerdáján
de. 10.00 órakor
az alagsori kisteremben

Énekkari próbák:

Pénteken 19.00 órától – gyülekezeti
kórus (alagsori próbateremben)

**A hittan- és bibliórákra, ifj. órákra,
énekpőbákra bejárat az alsó udvari
kapun.**

Erős vár a mi Istenünk!

Égigérő

A Budahegyvidéki
Evangélikus Gyülekezet lapja

Kiadó: Keczkó Pál lelkész
Bp. 1123 Kék Golyó u. 17.
telefon: 224-0640; 20 8243373
e-mail: pal.keczko@lutheran.hu

Szerkeszti:
Borókay Ferenc, Borókay Réka,
dr. Csonka Géza, Kézdy Pál

<http://hegyvidek.lutheran.hu>